

Oasemoment 'Lichtmis' Emmaüsparochie - donderdag 28 januari 2016

Inleiding

Veertig dagen na Kerstmis
vieren we dinsdag Onze Lieve Vrouw Lichtmis,
het feest van de Opdracht van de Heer.
We vieren die dag dat Maria en Jozef hun kind
veertig dagen na zijn geboorte naar de tempel brengen
om het daar aan God te wijden.
Ze treffen er de oude Simeon,
die de kleine Jezus herkent als de Messias.
Als een profeet voorspelt Simeon dat Jezus de Redder zal zijn
die Gods heil brengt voor de hele wereld,
dat Hij het Licht zal zijn dat straalt over alle volkeren.
Vandaar dat wij dit feest 'Lichtmis' noemen.

Lichtmis is ook een feest van Maria,
de jonge moeder die haar kind aan God opdraagt,
daar heel vreemde voorspellingen over haar zoontje hoort
en niet weet wat ze ermee aan moet.

Lichtmis:
feest met profetische woorden over de Redder van de wereld,
feest van het licht,
feest van Maria,
allemaal krijgt het een plaats in ons biddend samenzijn.

Maar laten we ons geheugen eerst opfrissen
met het verhaal zoals Lucas het neerschreef in zijn evangelie.

(korte stilte)

Evangelie

Toen de tijd aanbrak waarop zij
volgens de Wet van Mozes gereinigd moesten worden,
brachten zij het kind naar Jeruzalem om het aan de Heer op te dragen,
en om volgens de bepaling van de Wet des Heren een offer te brengen,
namelijk een koppel tortels of twee jonge duiven.
Nu leefde er in Jeruzalem een zekere Simeon,
een wetgetrouw en vroom man die Israëls vertroosting verwachtte,
en de heilige Geest rustte op hem.
Hij had een godsspraak ontvangen van de heilige Geest
dat de dood hem niet zou treffen
voordat hij de Gezalfde des Heren zou hebben aanschouwd.
Door de Geest gedreven was hij naar de tempel gekomen.

Toen de ouders het kind Jezus daar binnenbrachten,
nam ook hij het kind in zijn armen en verkondigde Gods lof met de woorden:
"Uw dienaar laat gij, Heer, nu naar uw woord in vrede gaan;
mijn ogen hebben thans uw Heil aanschouwd
dat Gij voor alle volken hebt bereid;
een licht dat voor de heidenen straalt,
een glorie voor uw volk Israël."
Zijn vader en moeder stonden verbaasd over wat van Hem gezegd werd.
Daarop sprak Simeon over hen een zegen uit en hij zei tot Maria, zijn moeder:
"Zie, dit kind is bestemd tot val of opstanding van velen in Israël,
tot een teken dat weersproken wordt,
opdat de gezindheid van vele harten openbaar moge worden;
en uw eigen ziel zal door een zwaard worden doorboord."
Er was ook een profetes, Hanna.
Zij was hoogbejaard en na haar jeugd had zij zeven jaren met haar man geleefd.
Nu was zij een weduwe van vierentachtig jaar.
Ze verbleef voortdurend in de tempel
en diende God dag en nacht door vasten en gebed.
Op dit ogenblik kwam zij naderbij, dankte God
en sprak over het kind tot allen die de bevrijding van Jeruzalem verwachtten.
Toen zij alle voorschriften van de Wet des Heren vervuld hadden,
keerden zij naar Galilea, naar hun stad Nazaret terug.
Het kind groeide op en nam toe in krachten;
het werd vervuld van wijsheid en de genade Gods rustte op Hem.

(Lc. 2, 22-40, Willibrordvertaling, met coupures)

(korte stilte)

Bezinning

Tallose malen heeft Rembrandt dit tafereel in beeld gebracht,
en toen hij was gestorven
vonden ze in zijn atelier aan de Rozengracht in Amsterdam
zijn laatste schilderij, onvoltooid.
Nog eenmaal had het verhaal van de oude Simeon hem geïnspireerd,
de bijna blinde aartsvader op de drempel van de dood,
die in zijn bevende handen het kind draagt
en in dat kind het heil aanschouwt dat alle mensen omvat,
licht voor Israël en voor alle volken.

"Nu laat Gij, Heer, uw dienaar in vrede gaan, naar uw woord."
Nunc dimittis servum tuum, Domine,
secundum verbum tuum in pace.
Woorden van vrede, woorden van vervulling.
Deze beroemde woorden van Simeon
maken ook nu nog deel uit van de complete,
het gebed dat overal ter wereld elke avond in abdijen gebeden wordt.
En ze hebben veel componisten geïnspireerd tot heerlijke muziek,
dat mag blijken uit de twee muziekstukken die bij vanavond beluisteren.

"Nu laat Gij, Heer, uw dienaar in vrede gaan, naar uw woord.
Want mijn ogen hebben uw bevrijding gezien
die Gij bereid hebt voor het oog van alle volken,
licht tot openbaring van de natiën,
en heerlijkheid voor uw volk Israël."

(naar Nico ter Linden, *Het verhaal gaat . Deel 3*)

Muziek

Bezinning

Simeon en Hanna:
twee mensen, diepgelovig, vol vertrouwen
en getekend door het leven.
Hun geluk kon niet op
toen ze met eigen ogen zagen
dat Gods belofte in Jezus waar werd.
Vanuit hun gelovig vertrouwen
spraken ze hun verwachting en hun dank uit.
Ze zagen in dat Jezus zijn naam "God redt"
in woord en in daad zou gaan waarmaken.
Ondanks alle pijn en moeite die het Hem kostte,
zou Hij niet teleurstellen.
Voor hen beiden wordt Hij hun levensvervulling.

Simeon en Hanna:
ze zijn mensen als wij.
Hun diepe verwachtingen geven richting aan hun leven.
Ze kennen de pijn van het leven,
maar ze blijven uitzien naar redding.
Ze spreken uit dat het leven hen niet klein kan krijgen,
omdat ze blijven geloven, omdat ze blijven vertrouwen.
Ze zijn geworteld in de geschiedenis.
Van daaruit wisten ze dat het licht over hen zou opgaan.
Gelovenderwijs zijn ze ervan overtuigd,
dat dat licht niet alleen voor hen zou schijnen,
maar voor iedereen, voor heel onze wereld.

Simeon en Hanna:
ze zijn voor ons een voorbeeld.
Ook wij worden uitgedaagd om te blijven uitzien.
In ons mistige en soms donkere bestaan,
zal eens een licht opgaan.
Meer nog:
we mogen zelf dat licht zijn voor elkaar.
Het is onze taak om - vanuit ons geloven -
licht, vrede en geluk te worden voor anderen.
Dan zal Gods genade ook op ons rusten.

(Wim Holterman osfs)

Stilte

Bezinning

Simeon en Hanna zien in dat kleine kind de beloofde Redder.
Dat is profetie van het zuiverste gehalte.
Profeten zijn geen waarzeggers die de toekomst kunnen voorspellen.
Veeleer hebben zij de gave
om God aan het werk te zien in wat *nu* gebeurt.
Om dat te kunnen moeten zij ook werkelijk naar God verlangen.
Het verhaal van Jezus' opdracht in de tempel

zindert van verlangen naar Gods reddende komst.
Geloof heeft alles te maken met verlangen,
met hoopvol uitzien naar de komst van God.
Durven te verlangen, tegen alle nuchterheid in,
dat God ons niet in de steek laat.
Dat is zonder meer noodzakelijk
opdat God iets zou kunnen doen in de wereld.
Met mensen die niets van Hem verwachten
kan Hij niets aanvangen.
Alleen bij wie oprecht uitziet naar redding van Godswege
kan Hij effectief iets teweegbrengen.
Verlangen naar Gods redding,
zien dat Hij inderdaad onder ons komt,
en daar dankbaar voor zijn:
het zijn de grondhoudingen van iedere gelovige.

(Eric Vanden Berghe, *Van U is het Woord. Overwegingen bij de Schrift*)

Stilte

Bezinning

Het kind,
het leven dat je draagt
mag je aan God toewijden,
want het is door Hem gegeven.

Het leven dat je draagt
ook in de schoot van de gemeenschap
mag je aan God opdragen,
want het is bestemd
om beeld van Hem te zijn.

Alle leven mag je aan God toewijden:
dan moet je nooit alleen de vreugde dragen,
noch de zorgen en de pijn
die het leven met zich meebrengt.

Er is dan altijd iemand
aan wie je af kan geven,
iemand die helpt dragen,
iemand die je Licht is
en die richting geeft.

Wijd het leven toe aan Hem
die heet: Ik zal er zijn.
Want in het leven dat je draagt
wil Hij gebeuren.

(Carlos Desoete)

Stilte

Bezinning

Soms vergeet ik het,
het licht in de gang.

De deur van haar kamer staat altijd half open
en zo schijnt het licht van de gang
op haar kamer als ze slapen gaat.
Het is een soort van houvast.

Maar soms vergeet ik het,
en knip het licht uit.
Dan vraagt ze, als ik nog even blijf luisteren:
"Papa, laat je het licht wel aan?"

Eigenaardig is dat eigenlijk.
Grote mensen willen liever het licht uit.
Kinderen liever het licht aan...

Christus, die zichzelf het Licht noemde,
zei eens waarschuwend tegen de grote mensen:
"Als je niet wordt als kinderen..."

In elk geval laat God altijd ongevraagd het licht aan,
Hij vergeet het nooit.
Het grote licht, Christus, blijft altijd branden.
Ook al gaan we zelf het donker in,
zelfs in de diepe duisternis,
misschien zelfs van de dood...
Onze Vader laat het licht aan.

Het Licht sprak dat zelfs eens uit:
"Zie, Ik ben met u tot aan het einde van de tijden."

"Zie" zei het Licht!

(Amand Decock)

Stilte

Aankondiging

Lichtmis is een feest van het licht.
Laten we het licht ontvangen
en het zelf ook doorgeven aan de mens naast ons.
Licht krijgen, licht geven,
het is de essentie van ons christenzijn.

(de voorgangers steken op vier plaatsen de kaarsen aan, en de aanwezigen geven het licht door aan hun buur, tot ieders kaars ontstoken is)

Gebed

God,
U bent de bron en het begin van alle licht.
Als U spreekt,
wijkt het duister voor de dag.
Dan wordt het leven helder.

Wij bidden U:
Zegen deze kaarsen

en verhoor het gebed van deze gemeenschap.
U bent Licht.
Moge dit licht warmte brengen
in de gezinnen van deze gemeenschap.
Mogen dit licht er
in dagen van vreugde en verdriet,
aan herinneren dat U het bent die voor ons zorgt.
Wij vragen U dat wij kinderen worden van het licht,
dat wij, bevrijd van alle kwaad,
voor altijd bij U komen,
door Hem die de weg, de waarheid en het leven,
het licht van de wereld is.
Dat vragen wij U voor vandaag en morgen en alle dagen.
Amen.

(www.gezinspastoraal.be)

Muziek

Inleiding op de voorbeden

In antwoord op elk van de drie voorbeden
zingen we het refrein van het lied
'Dat het licht in ons mag blijven branden'.
Dat luidt:

"Dat het licht in ons mag blijven branden,
't laaiend vuur, het dove niet.
God draagt ieder menskind op handen,
loof zijn Naam met een vreugdelied."

Nummer 818 in *Zingt Jubilate*.

Voorbeden

Laat ons nu, zoals Maria en Jozef
toen ze hun eerstgeboren zoon Jezus in de tempel aan God gingen opdragen,
onze gebeden en verlangens aan God voorleggen.

God, wij vragen U:
Dat er licht mag zijn;
licht in onze ogen,
zodat we elkaar kunnen zien, zo goed als nieuw;
licht in onze harten,
dat wij ruimte scheppen, plaats maken voor velen;
licht in onze gedachten,
dat wij komen tot nadenken en eerlijke besluiten.
Laat ons zingend bidden.

Allen zingen:

Dat het licht in ons mag blijven branden,
't laaiend vuur, het dove niet.
God draagt ieder menskind op handen,
loof zijn Naam met een vreugdelied.

God, we vragen
dat er licht mag zijn in de huizen

voor alle ouders die het goed menen met hun kinderen,
dat God hen mag helpen bij de opvoeding,
dat ze moedig en geduldig kunnen luisteren,
en in trouwe liefde kunnen leven
met elkaar en met hun kinderen.
Laat ons zingend bidden.

Allen zingen:

Dat het licht in ons mag blijven branden,
't laaiend vuur, het dove niet.
God draagt ieder menskind op handen,
loof zijn Naam met een vreugdelied.

God, we vragen
dat er licht mag zijn
voor de kinderen
die in de voorbije jaren gedoopt zijn;
dat ze kunnen genieten van een veilige thuis
en kunnen opgroeien tot flinke en gelukkige mensen.
Laat ons zingend bidden.

Allen zingen:

Dat het licht in ons mag blijven branden,
't laaiend vuur, het dove niet.
God draagt ieder menskind op handen,
loof zijn Naam met een vreugdelied.

Stilte

Gebed

Maria,
jij leeft in elke vrouw,
in elke kleine mens
die om het even waar
wordt vergeten,
en over het hoofd gezien.

Jij leeft in elke vrouw,
in elke kleine mens
van wie niemand
nog iets verwacht.

Jij leeft in elke kleine mens
die niet berust
bij minachting of onmacht,
maar die - tenminste bij zichzelf -
de hoop wakker houdt
dat ook een neergeslagen mens
ooit rechtop zal komen.

Jij leeft in elke mens
die weigert te verlammen
in de angst
en durft geloven
in dat woord dat luidt:
vrees niet,

met jou wil God
iets nieuws beginnen.

Jij leeft in elke mens,
in iedere gemeenschap van mensen
die verzet pleegt
tegen de geest
van elk-voor-zich,
van macht en geweld
en van de-sterkste-eerst,
en die zich laat bezielen
door de God van leven,
recht en vrede,
door Hem die machtelozen op doet staan.

Jouw leven draagt de boodschap
dat ieder mens in zijn leven
de kiemen kan dragen
van een nieuwe toekomst.

(naar Carlos Desoete, *Naam die zin is van ons leven*)

Stilte

Afsluiting

Bedankt omdat u vanavond bij ons wou zijn
en het mee met ons stil wou maken in uw hart.

Wij zien u graag terug op de vierde donderdag van februari,
25 februari zijn we dan.

We willen dit jaar, gespreid over enkele Oasemomenten,
bijzondere aandacht besteden aan de Bergrede.

"Als je barmhartig bent,
laat dan je linkerhand niet weten wat je rechter doet"
zei Hij in die gedenkwaardige toespraak op de berg,
en "wanneer je bidt,
ga dan je binnenkamer in en doe de deur dicht,
en je Vader, die in het verborgene ziet,
zal het je lonen."
Sterke woorden,
waar we stil bij willen blijven staan.

Goeienavond nog.
De vrede van de mensgeworden Heer zij met u
en met allen die u dierbaar zijn.